

สวค. 11/105
วันที่ 4 พ.ค. 15-00

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 3528
วันที่ 1 พ.ค. 2552 14.30

ที่ ทส 1602.4/ 964

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ถนนพหลโยธิน 7 แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กทม 10400

30 เมษายน 2552

เรื่อง นางสาวปริศนา อุดมรัตน์ ขอต่อยุทธหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าพระพุทธรบาทและป่าพุแค เพื่อทำเหมืองแร่หินปูน เพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ตามประทานบัตร
ที่ 19918/13774 และที่ 19919/13773 ท้องที่จังหวัดสระบุรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. เอกสารประกอบการพิจารณา	จำนวน 100 ชุด
	2. แผนที่แสดงจุดที่ตั้ง มาตราส่วน 1:50,000	จำนวน 100 ชุด
	3. เงื่อนไขในการอนุญาต	จำนวน 100 ชุด

1. ความเป็นมา

1.1 เดิมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้อนุญาตให้นางสาวปริศนา อุดมรัตน์ เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพระพุทธรบาทและป่าพุแค ท้องที่ตำบลพุทรา อําเภอ พระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี เพื่อขอประทานบัตรทำเหมืองแร่หินปูน คำขอที่ 23,24/2521 ในเนื้อที่ 197 ไร่ 2 งาน 71 ตารางวา และเนื้อที่ 185 ไร่ 1 งาน 22 ตารางวา ตามลำดับ มีกำหนดอายุ 5 ปี ตามหนังสืออนุญาต เล่มที่ 58 ฉบับที่ 38 -39 ลงวันที่ 19 มกราคม 2526 สิ้นอายุการอนุญาตวันที่ 18 มกราคม 2531

1.2 ก่อนที่หนังสืออนุญาต ตามข้อ 1.1 จะหมดอายุ ผู้ขออนุญาตรายนี้ได้ยื่นคำขอ อนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่เดิมอีกครั้ง โดยที่กรณีการขออนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่ในพื้นที่เดิม ซึ่งเคยได้รับอนุญาตมาก่อน แต่การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้สิ้นสุดลง ในขณะที่อายุประทานบัตร ตามกฎหมายแล้วยังมีอายุอยู่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้โปรดมีบัญชาอนุมัติเป็นหลักการ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2530 มอบอำนาจให้อธิบดีกรมป่าไม้ พิจารณาอนุญาตได้โดยไม่ต้องขออนุมัติต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซ้ำอีก กรมป่าไม้จึงอนุญาตให้นางสาวปริศนา อุดมรัตน์ เข้าทำ ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพระพุทธรบาทและป่าพุแค เพื่อการทำเหมืองแร่ ตามประทานบัตรทั้ง 2 แปลง ดังกล่าวต่อไปได้ มีกำหนดเวลา 10 ปี โดยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไข รวม 12 ข้อ ซึ่งจังหวัดสระบุรีได้ออก หนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอรายนี ตามหนังสืออนุญาต เล่มที่ 195 ฉบับที่ 4-5 ลงวันที่ 19 มกราคม 2531 จนถึงวันที่ 18 มกราคม 2541

1.3 ต่อมากระทรวงอุตสาหกรรมได้อนุญาตเป็นประทานบัตรที่ 19918/13774 และ ที่ 19919/13773 ตามลำดับ มีอายุ 25 ปี ตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2538 และสิ้นสุดวันที่ 6 มิถุนายน 2553 โดยอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีได้อนุญาตให้ผู้ถือประทานบัตรทำการขุดหาแร่หินปูน เพื่อทำปูนขาวสำหรับ อุตสาหกรรมฟอกหนังหรืออุตสาหกรรมน้ำตาล และโพลีเมติกโลมส์โตนเพิ่ม นอกจากชนิดที่ได้รับอนุญาตอยู่แล้ว

/1.4. โดยที่...

1.4 โดยที่หนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้หมดอายุลงในวันที่ 18 มกราคม 2541 แต่ผู้ขอรายนี้ยังมีความประสงค์ที่จะใช้พื้นที่ต่อไปอีก จึงได้ยื่นคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพระพุทธบาทและป่าพุแค ก่อนที่หนังสืออนุญาตเดิมจะหมดอายุตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2539 ซึ่งจังหวัดสระบุรี และป่าไม้เขตสระบุรี (เดิม) ได้สั่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่าตามระเบียบฯ แล้ว ปรากฏว่า บริเวณที่ขออนุญาตดังกล่าว ไม่อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรืออุทยานแห่งชาติ ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้ ไม่เป็นบริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงามอันควรรักษาไว้ ไม่เป็นบริเวณที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ไม่อยู่ในพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าโครงการระยะเวลา 5 ปี หรือพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าของรัฐ อยู่ในเขตกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก ชั้นที่ 1 เอเอ็ม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 (การอนุญาตในครั้งก่อนยังไม่มีกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ) อยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2535 ซึ่งเป็นที่มีภาระผูกพันจึงไม่ได้ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปปฏิรูปที่ดิน สภาพป่าบริเวณที่ขออนุญาตปรากฏตามรายงานการตรวจสอบสภาพป่าว่า เป็นป่าเบญจพรรณแล้งสภาพโดยทั่วไปมีไม้ขนาดเล็กขึ้นปกคลุม ซึ่งเป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่มีค่าทางเศรษฐกิจ ยกแก่การที่จะกลับฟื้นเป็นป่าธรรมชาติต่อไปได้ โดยที่เรื่องนี้เป็นการขออนุญาตในพื้นที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน และประธานบัตรตามกฎหมายแล้วยังมีอายุอยู่ ซึ่งผู้ตรวจสอบสภาพป่า คณะกรรมการระดับจังหวัดสระบุรี (ตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย) ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี และป่าไม้เขตสระบุรี มีความเห็นควรอนุญาต จึงได้ส่งเรื่องราวการขออนุญาตดังกล่าวมาเพื่อให้กรมป่าไม้พิจารณา

2. ข้อเท็จจริง

2.1 การขออนุญาตรายนี้ได้ยื่นคำขอ และผ่านการดำเนินการเป็นไปตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2539 ซึ่งออกตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนที่จะมีระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 17 มกราคม 2548 ใช้บังคับ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาเรื่องราวคำขอรายนี้มีข้อมูลครบถ้วนตามระเบียบกรมป่าไม้ฯ พ.ศ. 2548 รวมทั้งแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนนโยบายตามนัยมติคณะรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องถูกต้องครบถ้วนแล้ว โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังการทำเหมืองแร่ (Post Evaluation) ของผู้ขออนุญาตรายนี้แล้ว ในการประชุม ครั้งที่ 7/2546 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2546 นอกจากนี้กรมทรัพยากรธรณีได้พิจารณาข้อมูลแหล่งแร่ ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า บริเวณพื้นที่ดังกล่าว มีปริมาณสำรองแร่หินปูน ที่สามารถทำเหมืองได้ ประมาณ 12.94 ล้านเมตริกตัน มูลค่าแร่ประมาณ 905.8 ล้านบาท รัฐจะได้ค่าภาคหลวงแร่ประมาณ 36.12 ล้านบาท เป็นประธานบัตรที่ยังมีอายุ แหล่งแร่มีคุณสมบัติทางเคมีและทางกายภาพค่อนข้างดีและมีที่ตั้งที่เหมาะสม สามารถทำเหมืองแร่ต่อไปได้

2.2 เนื่องจากพื้นที่ประธานบัตรเหมืองแร่ดังกล่าว อยู่ในเขตกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก ชั้นที่ 1 เอเอ็ม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21

กุมภาพันธ์ 2538 แต่พื้นที่ที่ขออนุญาตรายนี้เป็นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตประทานบัตร และมีข้อผูกพันตามกฎหมายอยู่ก่อนแล้ว จึงได้รับการผ่อนผันให้ดำเนินการต่อไปได้จนหมดอายุประทานบัตร ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0202/2069 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538 ความว่า พื้นที่ที่ทางราชการได้ใช้ประโยชน์ หรือรัฐได้อนุญาตให้ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ หรือรัฐมีข้อผูกพันกับเอกชนแล้ว ควรพิจารณาการผ่อนผันยกเว้นเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจ ประกอบกับเกี่ยวกับเรื่องทำนองนี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม เดิม) ได้แจ้งให้ทราบว่า กรณีนี้สามารถที่จะพิจารณาการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม่ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากกรมทรัพยากรธรณีได้ออกประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้แก่เอกชนหรือนิติบุคคลแล้ว ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะได้มีมติเห็นชอบกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำดังกล่าวข้างต้น และในขณะที่อายุประทานบัตรดังกล่าวยังไม่สิ้นสุดลง แต่อายุหนังสืออนุญาตการเข้าทำประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้สิ้นสุดลงแล้วก็ตาม ก็ถือว่ายังมีข้อผูกพันตามกฎหมายอยู่ แต่อย่างไรก็ดี เรื่องนี้เป็นการขอต่ออายุหนังสืออนุญาตทำเหมืองแร่ในพื้นที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน ซึ่งกรณีพื้นที่ที่ขอติดอยู่ในเขตลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เอ็ม คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 ให้นำเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติกรณีหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติสิ้นสุดลง แต่อายุประทานบัตรเหมืองแร่ยังคงเหลืออยู่ว่า เห็นควรผ่อนผันให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จนกระทั่งสิ้นสุดอายุประทานบัตรทำเหมืองแร่ โดยผู้ประกอบการต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังการทำเหมืองแร่แล้ว เสนอต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เดิม) พิจารณาให้ความเห็น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับพิจารณาว่า อนุมัติหรือไม่อนุมัติ ผ่อนผันการขอต่ออายุหนังสืออนุญาตการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติจากคณะรัฐมนตรีต่อไป

โดยที่ในช่วงการอนุญาตที่ผ่านมา ผู้รับอนุญาตได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการปลูกป่าชดเชยครบถ้วนตามที่กำหนด และได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังการทำเหมืองแร่ (Post Evaluation) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว ประกอบกับเรื่องนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กรมป่าไม้, สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม เดิม และกรมทรัพยากรธรณี เดิม) ได้พิจารณาให้ความเห็นได้ข้อยุติเป็นไปแนวทางเดียวกันว่า เห็นสมควรอนุญาตได้ ดังนั้น เพื่อถือปฏิบัติเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 และวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 จึงเห็นสมควรได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายต่อไปได้

2.3 ได้มีพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอำนาจ หน้าที่ และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 ซึ่งเดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้

2.4 ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี มีความเห็นว่า สมควรอนุญาต

2.4.2 ป่าไม้เขตสระบุรี (เดิม) มีความเห็นว่า สมควรอนุญาต

2.4.3 กรมป่าไม้ มีความเห็นว่า สมควรอนุญาตให้นางสาวปริศนา อุดมรัตน์

เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพระพุทธบาทและป่าพุแค ท้องที่ตำบลพุทรา อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เพื่อการทำเหมืองแร่หินปูน เพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ตามประทานบัตรที่ 19918/13774 และที่ 19919/13773 เนื้อที่ 197 ไร่ 2 งาน 71 ตารางวา และเนื้อที่ 185 ไร่ 1 งาน 22 ตารางวา ตามลำดับต่อไปได้ มีกำหนดระยะเวลาตามอายุประทานบัตร แต่ไม่เกิน 10 ปี โดยให้ผู้รับอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาต ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และให้ปฏิบัติตามเงื่อนไข รวม 20 ข้อ และเงื่อนไขเพิ่มเติมตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 7/2546 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2546 รวม 4 ข้อ ดังนี้

(1) ให้ปฏิบัติตามรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังการทำเหมืองแร่ และเงื่อนไขเพิ่มเติมตามมติคณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินผลพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประเภทป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี (พื้นที่คุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1) เพื่อการทำเหมืองแร่ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 และมติคณะทำงานพิจารณาและเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อประกอบกิจการเหมืองแร่อุตสาหกรรม บริเวณตำบลพุทรา ชุนโฮลน และเขาวง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2546

(2) พื้นที่ประทานบัตรบริเวณด้านหน้า ให้กำหนดเป็นพื้นที่เว้นการทำเหมืองและผู้ประกอบการต้องเข้าไปดำเนินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่เท่านั้น

(3) ให้ทำเหมืองเฉพาะพื้นที่ที่ประทานบัตรบริเวณส่วนหลังที่ได้เปิดการทำเหมืองไปแล้ว โดยทิ้งแนวสันเขาที่ยังคงเหลืออยู่ในปัจจุบันไว้เป็นพื้นที่เว้นการทำเหมือง เพื่อลดผลกระทบทางด้านทัศนียภาพและวิธีการทำเหมืองเป็นลักษณะเหมืองทาบบนไหล่เขา และลดระดับจากด้านบนสู่ด้านล่าง จนถึงระดับพื้นราบ จึงทำเป็นแบบบ่อเหมือง

(4) ให้เว้นการทำเหมืองเพิ่มเติม ตามลักษณะของสภาพพื้นที่บริเวณลูกโดดของพื้นที่ประทานบัตรที่ 19919/13773 ซึ่งติดต่อกับคันกั้นน้ำศรีธัญชัย (ท่านบศรีธัญชัย) และปัจจุบันยังไม่ได้เปิดการทำเหมือง เพื่อลดผลกระทบต่อกันน้ำศรีธัญชัย (ท่านบศรีธัญชัย) และถ้ำวิมานจักรี

3. ข้อพิจารณา

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วเห็นว่า การขออนุญาตรายนี้ได้ยื่นเรื่องราวคำขอและพิจารณาดำเนินการเป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และนโยบาย ตลอดจนมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแล้ว อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ จึงเห็นสมควรพิจารณาดำเนินการเป็นการต่อเนื่องต่อไป ตามพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็น กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และกิจการของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและส่วนราชการ จึงขอให้คณะรัฐมนตรี

/พิจารณา...

พิจารณาผ่อนผันให้ผู้ขอรายนี้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามนัยดังกล่าวข้างต้น (พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอเอ็ม) เป็นการเฉพาะราย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 และ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544

4. ผลกระทบของการมีมติคณะรัฐมนตรี

หากคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแล้ว จะมีผลกระทบในด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 ผลกระทบต่อนโยบายและข้อผูกพันทางกฎหมาย

ผลดี - เนื่องจากการอนุญาตรายนี้เป็นพื้นที่เดิมที่ได้รับอนุญาตมาก่อนแล้ว และ เหตุที่พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 เอเอ็ม ก็เนื่องจากทางราชการได้กำหนดเขต ดังกล่าวทับลงไปภายหลัง ประกอบกับตามกฎหมายก็ไม่มีผลหรือได้บัญญัติให้มีผลย้อนหลังในทางที่เป็น โทษแก่เอกชนผู้ได้รับสิทธิอยู่เดิมแต่อย่างใด ดังนั้น การอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ แห่งนี้ จึงไม่ขัดกับนโยบายของรัฐบาล ตามที่คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติได้เสนอให้คณะรัฐมนตรี พิจารณารับทราบและอนุมัติไว้แล้ว เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

ผลเสีย - ไม่มี

4.2 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ผลดี - เป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งยังเป็นแหล่งจ้างแรงงาน ช่วยให้ราษฎรในพื้นที่มีงานทำ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

ผลเสีย - ไม่มี

4.3 ผลกระทบต่อการเงิน และงบประมาณ

ผลดี - เนื่องจากการดำเนินการงาน และลงทุนโดยเอกชน ทำให้รัฐได้รับ ประโยชน์จากค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาต ทั้งนี้ ยังไม่รวมค่าธรรมเนียม และภาษีของหน่วยราชการอื่นอีก

ผลเสีย - ไม่มี

4.4 ผลกระทบต่อสังคม และการเมือง

ผลดี - หากมีการอนุญาตให้ทำเหมืองแร่ในพื้นที่แห่งนี้จะเป็นการสร้างงานในชนบท ช่วยให้ราษฎรบริเวณใกล้เคียงได้มีงานทำ ซึ่งเป็นการช่วยลดปัญหาการว่างงาน และการบุกรุกแผ้วถางป่าลงได้อีก ทางหนึ่ง

ผลเสีย - ไม่มี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรื่องนี้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมป่าไม้

โทร., โทรสาร 0 2579 9567